

Grundlovsforslaget maatte faa, men Udvalget havde, efter hvad der bemærkes i den af dets Formand den 6. April 1913 afgivne Beretning sin Betænkning færdig med dertil hørende Ændringsforslag, hvorom Udvalgets 14 Medlemmer var enige — det 15de Medlem, Ellinger, havde foreslaaet særlige Ændringer og affattet særlig Mindretalsbetænkning. Grundlovsforslagets videre Behandling blev imidlertid standset den 3. April 1913 med Vedtagelsen i Landstinget af den ovfr. ofte omtalte „Dagsorden“, og Udvalget ansaa saa sit Arbejde for endt. — Det Lovforslag, som Indenrigsminister Rode fremsatte i September 1913, samtidig med at Konseilspræsident Zahle fremsatte Grundlovsforslaget, slutter sig — idet Grundlovsforslaget jo fremsattes i samme Skikkelse, som det var vedtaget af Folketinget i 1912—13 — ganske til det i 1912—13 fremlagte Valglovsforslag, idet Ministeriet dog deri havde indarbejdet de Ændringer indenfor den givne Ramme, hvorom, som anført, den tidligere Indenrigsminister var enedes med de 14 Udvalgsmedlemmer i 1912—13*), men medens Udvalget i 1912—13, som bemærket, holdt Lovforslaget tilbage, blev der af det Udvalg, der nu i 1913—14 behandlede Sagen, hurtigt, nemlig 25. September, afgivet en Betænkning, hvori hele Udvalget undtagen Ellinger indstiller Lovforslaget til uforandret Vedtagelse, medens Ellinger stillede Ændringsforslag navnlig om Forandring af Valgretsaldern til 30 Aar samt om Indførelse af Forholdstalsvalg i Forbindelse med Enkeltmandskredse, hvilende paa følgende Ordning: Landet inddeles i 90 Valgkredse, og i disse sker Kandidatopstillingen som hidtil, men en Kandidat kan opstilles i flere Kredse; Kandidaterne anmelder forud, hvorledes de hører sammen i Parti (idet dog en Kandidat ogsaa kan undlade en Anmeldelse for sit Vedkommende, hvis han ønsker at staa udenfor Partierne); den Kandidat, der i en Kreds faar de fleste Stemmer, er kredsvalgt Folketingsmand; de Kandidater, der ikke opnaar Valg paa denne Maade, opføres paa Partilister efter den Orden, i hvilken de har faaet Stemmetal ved Valgene, og af disse Partilister udtages saa Suppleringsmandaterne i et Antal, der er mindst 25 og højst 45, men imellem disse Grænser dog ikke flere, end hvad der udkræves til at give Partierne en samlet Repræsentation, der staar i Forhold til de paa dem afgivne Stemmetal; det Parti, der er blevet særlig begunstiget ved Kredsvalgene, faar altsaa de færreste Suppleringsmandater, og omvendt. (Angaaende Valgene til Landstinget ansaa Ellinger det for ørkesløst at stille Ændringsforslag, saa længe man

*) Hvori disse mindre betydende Ændringer bestod, er formentlig nu af mindre Interesse. De findes angivne i et Tillæg til Regeringens Lovforslag.